

111 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【南排灣語】 高中學生組 編號 4 號

tigami ni ama

ka itulutulu anan a ken tua kukuming gaku tazua. sepurpurpur aravac ta sengsengan ti kama kemasikadjmandjaman a patje masulum a ljemitaqadau, nu matjumaq ti kama putalj a maqumaqan itua vavicikan nimadju ti kama, samapurpurpur tua pacun ta sapitj, ta vencik tua vaveciken nimadju, nu padjaljun anga niasikavan macasau a kilinguljan tja nuamen a keman. ljakua, ini a kaui ti ina a masudju amen nu itasikakanan a zikan, marekutj tu ini amen a makakigalju a keman, pasegagalj tua nia kinacavacavan. pai nu kemakan amen, amin nu madjadjelidjeli a masasudjusudju tu ita tu drusa kayan a sakamayan.

paqenetj aken tua kakaiyan nikama, “ nuizua inika sukinasaigu tua su kakituluan? ”, “ nuizua pacugan ita su tuluan? ” “ nu izua ini a supakaqatin a vinarung a kai tjumalji angaken sakamayan. ” mana tjajja semavarung a vilivililjan a kai ni kama, kakedriyan anan aken, ljakua “ liyau aravac pinakasarukuya pitua u varung ”.

saljinga en tu izua za puvaruvarung a temulutulu a ramaljemaljeng tjanuen, sa maqati a pusalatj tua uinicevungan a pacugan. maka kaiv anga men, semaqumaqan auta ti ama a patudur tua sengsengan nimadju. mana

tiyaen muri salim anga en tua u vavecik auta, tusiya ini a na sarenguaq a u varung. ini a na maqati a masasusu tua niya vinarungan. izua za u pinipateljipan. ti ama neka nu tjenget tu mareqaqivu amen ta na saliman nimadju. a u suqelaman tjara kemeljang anga ti ama.

nu katiyatiyau a kadjamadjaman, tjemaula ti ama ta tigami pitua u cekui, veincikan nu maqacuvung anga sengsengan nu ita salilim a vengilj. sinipacuru ta ini a namaqacuvung a niya sudjuwan sa Santigamin tu situlutulu tua u nguljuan tua pinakapazangal, sa situk aen tua uri si a manguaqan a djalan. Mana maqati a u igaljuin a pacun tua tigami nuayatjen, tjenglai aen a u pita ljavac na sapitj, ss u supuin nu semekez ta kituan. i namaya tua lemadengadenga tua tulu tua siqivuan ni ama.

爸爸的信

我在小學念書的時候，父親為了工作的緣故一天忙到晚。他一回家就躲進他的書房，在那裡緊張地趕寫稿子。只有在吃晚飯的時候才能見他一面，又因為母親不許我們在飯桌上跟父親高談闊論，免得他忘了細嚼慢嚥，壞了身體，只能隔著飯桌交換微笑，交換一兩句簡單的對話。

我記得父親常說的是：「功課會不會？」「學校裡有什麼事情嗎？」「心裡有難題儘管告訴我。」最後那一句話是我最愛聽的。我雖然年紀還小，但是「心裡的難題」卻不少。我是需要一位親切的長輩幫我解決這些難題的。吃過飯，父親又進了書房。我也忙起功課來，但心裡總覺得遺憾。父親忙得沒工夫跟我談，我的遺憾，父親也一定注意到了。

第二天早晨，我的書桌上往往會有一封信，那是父親深夜做完工作後，為我寫的。他在信裡，繼續飯桌上沒說完的話，替我解釋疑難，親切地給我指路。為了細細地看，我喜歡把信放進書包，在學校裡利用休息的時間讀信，就像聽到父親親切的談話一樣。